

Sygn. akt I C 952/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: sędzia Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 października 2019 r. w G. sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. we W. przeciwko M. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. P. na rzecz (...) Bank (...) S.A. we W. kwoty:

a. 31.462,88 zł (trzydzieści jeden tysięcy czterysta sześćdziesiąt dwa złote osiemdziesiąt osiem groszy) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, za okres od 28 maja 2016 r. do dnia zapłaty, lecz nie wyższymi niż odsetki maksymalne w rozumieniu art. 359 § 2¹ k.c.

b. 3.802,98 zł (trzy tysiące osiemset dwa złote dziewięćdziesiąt osiem groszy);

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała;

III. zasądza od pozwanego M. P. na rzecz (...) Bank (...) S.A. we W. kwotę 2.977,05 zł (dwa tysiące dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego M. P. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 2.466,08 zł (dwa tysiące czterysta sześćdziesiąt sześć złotych osiem groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

V. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni z rozszczenia zasądzonego w punkcie I. niniejszego wyroku kwotę 401,45 zł (czterysta jeden złotych czterdzieści pięć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 952/17

UZASADNIENIE

STAN FAKTYCZNY

(...) Bank (...) S.A. we W. zawarł z M. P. w dniu 18 grudnia 2014 r. umowę pożyczki gotówkowej nr (...). Pożyczka została ustalona na kwotę 42.119,32 zł, przy czym pożyczkobiorca upoważnił bank do pomniejszenia pożyczki o prowizję (2.065 zł), opłatę za ochronę ubezpieczeniową (5.054,32 zł). W efekcie pożyczkobiorca miał otrzymać do dyspozycji 35.000 zł. Pożyczka miała być spłacana w 60 ratach miesięcznych do 12 marca 2014 r. Odsetki umowne miały wynosić 12,99% w stosunku rocznym, lecz nie wyższe niż czterokrotność stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego. Odsetki karne miały wynosić czterokrotność stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (wówczas w wysokości 16% w skali roku).

Dowód: umowa z załącznikami, k. 23-30

Pożyczkobiorca spłatił 8 rat po 956,08 zł, jednej w wysokości 960 zł, jednej w wysokości 937,07 zł i jednej w wysokości 1528,85 zł (w okresie od marca do grudnia 2014 r. oraz – ostatnio wymienionej – w maju 2016 r.).

Dowód: zestawienie wpłat, k. 31

Umowa została wypowiedziana przez bank pismem z dnia 11 maja 2015 r., adresowanym na adres pożyczkobiorcy podany w mowie (zwrócona jako niepodjęta z powodu wyprowadzenia się adresata).

Dowód: wypowiedzenie z z.p.o., k. 32-33

Rzeczywiste zadłużenie pożyczkobiorcy aktualnie wynosi: 35.927,33 zł, w tym kapitał 31.462,88 zł, odsetki umowne skapitalizowane 3.803,98 zł, odsetki karne 661,47 zł (nie dochodzone pozwem).

Dowód: opinia biegłego Z. Z., k. 144v (uzupełnienie)

OCENA DOWODÓW

Ustalenia faktyczne poczyniono na podstawie dokumentów przedłożonych przez powoda, w tym umowy z załącznikami, zestawienia wpłat.

Ponadto ustaleń dokonano na podstawie opinii biegłego z zakresu finansów i rachunkowości, w konkretnie wysokość zadłużenia pozwanego wynika z wariantu opinii z kart 144-146 (opinia uzupełniająca). Opinia biegłego jest zdaniem Sądu pełna, jasna, metodologicznie poprawna.

KWALIFIKACJA PRAWNA

Zasada odpowiedzialności pozwanego wynika z zobowiązania z ważnej umowy pożyczki, a więc ma za podstawę prawną art. 720 k.c.

Sporna wysokość zadłużenia została ustalona w oparciu o dowód z opinii biegłego.

Przy wyrokowaniu sąd uwzględnił jako zasadny zarzut kuratora pozwanego dotyczący „opłaty za ochronę ubezpieczeniową”, która nie została przez powoda wykazana (udowodniona) jako rzeczywiście przekazana jako zapłacona na rzecz ubezpieczyciela składka ubezpieczeniowa. Nie może być zatem obecnie traktowana jako element zobowiązania pozwanego względem powoda (brak dowodu spożytkowania tej kwoty na zaplanowany w umowie cel). Ten zarzut Sąd uwzględnił m.in. formułując już postanowienia w przedmiocie dopuszczenia dowodu z opinii biegłego (nie złożono w tym zakresie zastrzeżenia w trybie art. 162 k.p.c.).

Drugim elementem wymagającym częściowego oddalenia powództwa jest uzupełnienie żądania odsetkowego o nieprzekraczalny wskaźnik odsetek maksymalnych – ponieważ w danym wypadku żądanie pozwu dotyczyło odsetek umownych (co wiąże sąd jako podstawa faktyczna roszczenia – vide art. 321 k.p.c.), właściwym (relewantnym) ogranicznikiem jest poziom odsetek maksymalnych z art. 359 § 2¹ k.c. (a nie odsetek maksymalnych za opóźnienie).

Poniesienie przez powoda rzeczywistych kosztów w kwocie 185 zł nie zostało w żaden sposób udowodnione (nie wykazano ich np. jako składnik faktycznie wydatkowanego w danej sprawie przez bank wynagrodzenia pracowników działu windykacji).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w punkcie I. sentencji na mocy art. 720 k.c. w zw. z art. 359 § 2¹ k.c. (**punkt I. sentencji**).

W pozostałym zakresie powództwo oddalono jako zawyżone (dot. 1. i 2. tabeli żądania pozwu, k. 4) oraz niezasadne (3. tabeli) co do wyszczególnionych w pozwie sum głównych oraz braku zastrzeżenia właściwej ograniczającej wysokość stopy odsetek – **punkt II. sentencji** na mocy art. 720 k.c. w zw. z art. 359 § 2¹ k.c. a contrario.

KOSZTY

Powód wygrał proces w 86% i taki udział kosztów przysługuje mu od pozwanego. Całość kosztów powoda to: 2041 zł (opłata sądowa), 17 zł (opłata skarbową od pełnomocnictwa), 3.69 zł (opłata notarialna), 1400 zł (zaliczka na kuratora). 86% z sumy tych kosztów to: 2977,05 zł (**punkt III.** sentencji) zasądzone na mocy art. 100 k.p.c.

W **punkcie IV.** nakazano ściągnąć od pozwanego 86% nieuiszczonych kosztów sądowych, które łącznie obejmują 2867,53 zł (tj. dodatkowe wynagrodzenie i zwrot kosztów kuratora – 111.10 zł oraz 2756,43 zł – wydatki Skarbu Państwa na opinię biegłego) – na mocy art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c. Pozostałą część nieuiszczonych kosztów sądowych (401,45 zł, 14%) nakazano ściągnąć z roszczenia zasądzanego powodowi w punkcie I. sentencji – na mocy art. 100 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (**punkt V.**).